

Nieuwsbrief Maart 2024

Nieuws uit de school

Het schooljaar 2024 is gestart op donderdag 11 januari met 360 leerlingen.

Dankzij de financiële steun van FEFP (Foundation for Education to improve Family Planning) heeft de school een vierde middelbaar kunnen inrichten: 'Ciencias y Letras con orientación Biología' (wetenschappen en taal met oriëntatie biologie). Dit geeft onze leerlingen de kans om

degelijk onderwijs te blijven volgen en zo beter voorbereid te zijn op mogelijke hogere studies.

Een van de voorwaarden om te mogen beginnen met een vierde jaar wetenschappen was een modern labo. Dankzij de sponsoring is dat gelukt!

Een goede leesvaardigheid is een basiscompetentie en de school hecht daar veel belang aan. Daarom worden de leerlingen van het middelbaar elke dag 20 minuten voor de aanvang van de lessen op school verwacht om te lezen.

De school is ook gestart met projectonderwijs voor het middelbaar. Eenmaal per week komen alle leerlingen samen en krijgen dan een thema voorgeschoteld. Alleen of met anderen moeten ze zich daarin verdiepen. Zo verwerven ze vaardigheden als kritisch en probleemoplossend denken, samenwerking en communicatie.

Save the date!
Onze eetdag gaat door op zondag 6 oktober 2024.

Het levensverhaal van de directrice, doña Camila

Mijn naam is Camila Mendoza Pérez. Ik ben sinds 2005 weduwe en ben moeder van 5 volwassen kinderen. Ik ben 62 jaar geleden geboren in Todos Santos Cuchumatán, een afgelegen bergdorp in het departement Huehuetenango. Ik was het derde kind in een gezin van 10. Ik had veel gezondheidsproblemen. Mijn moeder was ziek na mijn geboorte en kon mij niet voeden. Mijn ouders hadden niet de financiële middelen om flesvoeding te kopen, dus gaven ze me enkel koffie, water en maïs. Ik was vaak ziek door oen ik 8 jaar oud was, mocht ik naar de school. Mijn vader was heel streng en ik deed goed mijn best om niet berispt te worden.

Mijn ouders waren arm en hadden niet veel scholing genoten. Mijn vader heeft 2 jaar onderwijs gevolgd, mijn moeder is nooit naar school geweest want onderwijs was alleen iets voor jongens!

De dorpspastoor raadde mijn vader aan om zijn kinderen, zowel de jongens als de meisjes, te laten studeren en ze aldus de kans te geven om uit de armoede te ontsnappen.

Er werd een school gevonden waar men bereid was om ons een studiebeurs toe te kennen.

Om te beginnen gingen mijn twee oudste zussen daar op internaat.

Heel wat mensen uit onze omgeving keurden de beslissing van mijn vader af. Volgens hen zouden die meisjes nooit een diploma halen en hoogstwaarschijnlijk zwanger en zonder echtgenoot terugkeren. Mijn vader was echter vastbesloten! Vijf jaar later mocht ik naar het internaat en zag ik mijn familie nog maar tweemaal per jaar.

De nonnen maakten zoveel indruk op mij met hun dienstbaarheid dat ik zelf voor non wilde studeren maar mijn vader zei 'Als je 18 bent, praten we daarover'. Hij was een wijze man!

Een van mijn zussen kreeg een studiebeurs om een lerarenopleiding te volgen in Antigua. Wegens gebrek aan geld zou ik mijn verdere studie moeten uitstellen tot zij afgestudeerd was, maar ze zorgde ervoor dat ik werk kreeg als conciërge en schoonmaakster in haar school en zo kon ik mijn inschrijvingsgeld voor avondonderwijs betalen.

Op het einde van het schooljaar kreeg ik de kans om mee te dingen naar een studiebeurs die de volledige opleiding tot leerkracht zou betalen. Er waren 350 kandidaten en ik eindigde bij de eerste tien! Ik heb tranen van vreugde gehuild!

In 1983 begon ik les te geven in een afgelegen gehucht op 30 km afstand van huis. Het was 5 uur lopen of 3 uur te paard en daarom bleef ik gedurende de week daar. Ik dacht bij mezelf ... wat anderen kunnen, kan ik ook. Er woedde een burgeroorlog in mijn land en ik moest dwars door de bergen waar de guerrilla's vochten tegen het leger maar er is me nooit iets overkomen. Ik gaf les van de 3de kleuterklas tot het 4de leerjaar en deed mijn werk ontzettend graag.

Zes jaar eerder had ik Pantaleón Simón ontmoet. We zaten op hetzelfde internaat en werden verliefd. In 1985 trouwden we en verhuisden we naar San Juan Comalapa in het departement Chimaltenango. Het jaar daarop kregen we een dochttertje, Camilita. Ik nam haar mee naar school maar om er te geraken moest ik nu 5 uur met de bus rijden en dan nog 5 uur te voet gaan. Uiteindelijk werd dat te moeilijk en moest ik Camilita thuis laten bij mijn schoonmoeder in Comalapa. Dat was heel zwaar voor mij en elke keer als ik voor een week vertrok was ik diepbedroefd. Na 8 jaar werken in het gehucht werd ik overgeplaatst naar een school in Comalapa.

Mijn man was bezig met verschillende projecten in de scholen waar hij les gaf en naar aanleiding daarvan begonnen we lange gesprekken te voeren over het feit

dat vele kinderen nooit de kans kregen om naar school te gaan bij gebrek aan geld. Omdat wijzelf hadden kunnen studeren dankzij beurzen, besloten we om iets gelijkaardigs te doen voor kinderen uit extreem arme, vaak gebroken gezinnen. We probeerden de moeders te overtuigen van het belang van scholing en stelden onszelf als voorbeeld.

In 1996 besloten we om een school voor kansarme kinderen op te richten en een jaar later begonnen we met een groep van 24 jongens en meisjes.

In de loop der jaren hebben vele leerlingen bij ons de basis gekregen om verder te kunnen studeren. Onder de afgestudeerden tellen we leerkrachten, verpleegkundigen, politieagenten, boekhouders, advocaten en bedrijfs- en landbouwkundigen.

Duizendmaal dank voor de financiële steun vanuit België.

Camila Mendoza Pérez

Wij danken:

- * FEFP
- * Amnesty Nijlen
- * Davidsfonds Bertem
- * Nadia van Salon Bertem
- * Lions Kasteel van Horst
- * GROS Schilde
- * TotalEnergies
- * DHL

't Veldeke 4, 3040 Sint-Agatha-Rode
Ondernemingsnummer: 889 160 297 - RPR Leuven
ajpopoli@gmail.com
www.ajpopoli.com

Rekeningnummer: BE69 0882 3944 3178 op naam van Ajpopoli vzw - onderwijsproject

Met fiscaal attest (vanaf 40€/jaar): Rekeningnummer: BE82 0000 9019 7468 op naam van S.O.S met als mededeling: 08 502 001-Ajpopoli